

2386
26707

Pani Annie z Grabowskich Bielińskiej

Niepewność

Pieśń do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu

wiersz

Gabr. Narc. Zmichowskiej

muzyka

Michał Hertz

Op. 11.

Poznań, J. K. Żupański.

Warszawa
Gebethner i Wolff.

Lwów
Karól Wild.

Cena 7½ Sgr.

3.

W. Bericks, Leipzig

26707

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

NIEPEWNOŚĆ.

Gabr. Narc. Zmichowskiej.

M. Hertza Op. 11.

GŁOS.

Nie za predko.

FORTEPIANU.

Powiedz dziewczę co przy - czy - na
Lu - dzie lu - dzie wy nie - wie - cie

że łzy z o - czu Two - ich pły - na gdy skowron - ki w chmurach dzwonią gdy od - dychasz
że jest szczęście na tym świecie pa - - trzec w nie - bo go - nie o - kiem za gwiazdeczką

co - - - raz żywiej - do
kwia - tów wo - nią gdy po - go - de - masz na nie - bie a ko - chan - ka o - bok Cie -
za o - bło - kiem słu - chać pie - śni któ - rą śpie - wa na - szej du - szy duch przy - ro -

bie? Powiedz dziewczę co przy - czy - na że łzy z o - czu twoich pły - - - na?
dy, w gło - sie pta - sząt w dźwię - ku wo - dy w sze - le - szczących listkach drze - - - wa;

pp

ach, ja pła-czę bom wi - dzia - ła że niech tyl - - ko zi - - ma bia ła
i nawza - jem wy - - snuć z sie - bie pieśń piękniej - szą pieśń ma - rze - nia

pp

dmuchnie szro - nem na dni la - ta sko - wrone - czek wnet u - la - ta ach ja pła - czę
o a - nio - łach i o nie - bie i wszlache - tne u - - derze - nia wy - bić wszystkie

p

bom wi - dzia - ła i - - lem ra - zy kwiatki zwa - ła że kwiat każ - dy w mo - jej dło - ni
ser - ca bi - cia i żyć peł - nią swe - go ży - cia mieć za so - bą lat nie wie - le

p *z zalem* *pp*

wiadł bez barwy i bez wo - - ni; ach, ja płacze bom wi - dzia ła
i żyć pełnią swego ży - - - cia. Mieć przed so - bą szezę ścia wie - ki

rallentando *pp*

gdy się zo - rza u - - śmie - cha - ła dnia po-go - dy o - bietni - ca
w so - - bie du - szę kto - - - ra śmie - le dą - - ży w przyszłość w kraj da-le - ki

to za-świsnął wiatr ponu - ry Przywdział zdala czar-ne chmury i pio - ru - ny
w kraj piękno - ści i swobo dy, snem mi - ło-sci czu - cia wia-ry ko-chać wierzyć

z nawałnicą czyż tak bę - dzie wielki radosny i me - szezę - - ście i ko - cha - -
czuć bez mia-ry być ko - cha - ną um - rzeć młoda, to jest szczę - - ściem na tym świe - -

ri - - tar - - dan - - do.
- - nie i me szczęście i ko - cha - - - - nie
- - cie to jest szczęściem na tym świe - - - - cie

1996 JÚN - 4.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

1982